

מכתבים

(המשך מעמוד 3)

מה שתתאלוף יצחק מרדכי עשה באותו לילה ברצועת עזה, יום אחד ככל זאת ייוודע ברבים. אבל רבר אחד אני יודע כבר עכשיו. הוא לא היים נחמן ביאליק. הוא אפילו לא ריד אבדן. אני מציע למרדכי, אם יש לו עוד תוכניות לכתוב משהו בעתיד, לעבור לפרוזה.

איזו רבינוביץ, תל-אביב

חרוים מעיר התפוזים

הקוראת באומוולד מגיבה בדרכה היא על ריבוי דברי השירה בגליון העולם הזה 27.2.

אני פותחת את העיתון ולפני, ממש — שירון! שירים של מרדכי לעלמות ושל היינריך היינה על השאלות ולכסוף גם מנחם בן אינו עונה לרבנים אמן

ציונה באומוולד, רחובות

בעיות אנגליות

מנצ'סטר זה לא בירמינגהאם ואי אפשר לשאת עיניים לגבר המצוי אישם בדרום האוקיינוס האטלנטי.

נהניתי מן הסיפור על הסקוואשי המצרי, מוסא הילאל (העולם הזה 27.2). אבל התפלאתי לראות, שבניגוד למה שאני רגיל בהעולם הזה, הפעם לא דייקתם בעובדות. הילאל איננו חי בבירמינגהאם. הוא חי במנצ'סטר, הצפונית מבירמינגהאם איזה 100 קילומטר, וגם הרבה יותר קטנה ממנה.

ושם, במנצ'סטר, הילאל מאמן במועדון הוילינג, שאגב, רוב חבריו הם יהודים, וכמה מהם אפילו יורדים מן הארץ.

סול בלום, כפר שמריהו

או לנסיכון אנדרו מותר כבר להינשא בלי רשיון מהאמא שלו (העולם הזה 27.2). יפה מאוד! יש רק בעיה קטנה. הלא בינתיים הוא טייס הליקופטר בני המלכותי, והוא מוצב כעת ארשם בדרום האוקיינוס האטלנטי, וזה לפחות עד ראשית הקיץ הקרוב. אז איך בכלל אפשר להתקשר אליו? רינה שכטר, קריית-אוננו

קשה להיות אבא

עוד קורא המבקש לשתף את הקוראים בחוויותיו האישיות.

הבת שלי בגרעין נח"ל בצפון. בשבת שעברה ביקרנו אותה ואז אני שומע, ברחבה שלי, חדרהאוכל, כיצד פעוט אחד נטפל לאבא שלו, שהיה כנראה בתורנות, ומבקש ממנו לבוא ולטייל איתו קצת.

אומר לו האבא: אני עסוק! עונה לו הפעוט: כל יום אתה עובד! בשבת אתה עסוק! מתי אתה אבא שלי?

חיים קנור, חיפה

צדק למשורר

כמה הערות מעטו של המשורר מנחם בן, אשר שירו, נגד הרבנים הראשיים, נגזו בגליצה"ל (העולם הזה 27.2).

שלוש הערות קצרות: לא הייתי מרוגז מאוד, כדברי הכתבה, על שאותו קטע לא שודר. עוד לפני ההקלטה אמרתי לעורכת, כי אין כל סיכוי שהשיר ישודר, ואם ישודר, אמרתי לה, "יפטרו קודם כל אותך, ואחר-כך את מפקידת-התוכנית ואת מפקידת-התחנה ואולי גם יסגרו סופית את גליצה"ל."

שנית, השיר נכתב לפני כשנתיים, כששני הרבנים הראשיים דאז, גורן ויוסף, לחצו מאוד כדי לשנות את חוק הרבנות הראשית, כדי להשאיר אותם במישרתם. אך דווקא עכשיו, אחרי שהוצאו בניגוד לרצונם, הוכיחו סוג של עצמאות רוחנית חדשה והכריזו, כי הבאים מאתיופיה אינם זקוקים לגיור. זה ראוי לשבח.

והערה אחרונה: השיר במקורו נקרא מכתב לעולם הזה. עוד כשכתבתי אותו, חשבתי לשלוחו כמכתב להעולם הזה (אף כי בסופו של דבר נשאר כמגירה) ואז גם חשבתי כי השם, מיכתב לעולם הזה, כלומר מיכתב אל העולם, הוא בעצם גם כותרתו הטיבעית של השיר הזה. כך שבהתגלגלותו של השיר לפירסום בהעולם הזה, יש צדק מסויים, ואני מודה לכם עליו.

מנחם בן, גריינבה

שתי המישפחות — מישפחה ירושלמית ותיקה מצד הכלה, מישפחה ייקית מצד החתן — עמרו על הבימה. היו שם שלושה רודות, כי מלבד ארבעת ההורים עמדה על בימת-הנישואין גם בתה של שרית, מיה.

את הטקס ערך חברה-כנסת הרב מנחם הכהן, ושלושת העורכים שהעניקו לזוג את ברכת העיתונות היו גרשום שוקן (הארץ), נח מחס (ידיעות אחרונות) ואני.

הכלה זרהה בשימלת-כלולות לבנה, אך היא נשארה עיתונאית גם כעבר זה. שעה קלה אחרי

הזוג תחת החופה בגישה באונייה

שהסתיימה מסבת-הנישואין היא נראתה, כשימי לה שחורה, בבש שעוד אייבי נתן. העיתונאית שרית ישי לא יכלה להתאפק. היא רצתה לרדת מה קורה שם.

פנים מכוסות

בשבוע שעבר כתבנו על הפרשה שלא נגמרה: חקירת הריגתם של שני חוטפי-האוטר בוס, שנרצחו אחרי לכידתם.

אמרנו כי התצלומים המכריעים, המראים את אחד החוטפים כשהוא מובל, בריא ושלם, על-ידי אנשי-ביטחון, וביניהם תת-אלוף יצחק מרדכי, צולמו על-ידי ענת סרגוסטי. מן הראוי היה להוסיף כי באותו המועד צולמו תצלומים דומים על-ידי שמואל רחמני, צלם מעריב, אך בעוד שהעולם הזה פירסם אז את התצלומים במלואם, אחרי מאבק עם הצנזורה, פירסם מעריב את תצלומיו של רחמני כשפני הקצינים מכוסים.

ועוד תזכורת: הסקופ של העולם הזה על גניבת הכליות בבית-החולים תל-השומר, לפני גר תודה-השתלה, הניב השבוע פרי. מנכ"ל מישרד

לוי עם שוקן מזכיר המערכת

הבריאות החליט רישמית להמליץ על העמדת הרופא, החשוד במעשה המחפיר, לדין.

מ.א.א.א.א.

אין זו הפעם הראשונה שבת העולם הזה מתחגגת. אך בדרך כלל נערכו הנישואין בבית העולם הזה עצמו, כאשר אנשי העולם הזה מצאו את בחירות-ליבם (וליהפך) מקרב עובדי המערכת המינהלה. שורה ארוכה של חברי/ות המערכת נישאו בדרך זו, עד כי היה נדמה שהמערכת משמשת גם כמישרד לשידוכין. חתונת השבוע חרגה מכלל זה. שרית ישי יצאה לסקר את המתרחש באוניית-היהודים, שניסתה בשעתו לשמש כקאווי צף בין אשדוד ואילת. על סיפון האונייה פגשה בגידעון לוי, שיצא מטעם עיתונו לאותה השליחות, ומאז פורחת האהבה.

(בשעתו גלוותה אליי שרית כאשר נכנסתי

קניא יני.

היו שם ראש-ממשלה אחד, שלושה עורכי עיתונים, כמות כלת-מוגרת של חברי-כנסת (שאחד מהם ערך את החופה), פקיד-ממשלה בכירים — שלא לרבר על המישפחות.

כן, במזל טוב, נישאו השכנוע בת מישפחת העולם הזה וכן מישפחת הארץ, בנישואין הבין-עיתוניים הראשונים מזה שנים.

וכרצינות: שרית ישי, חברת מערכת העולם הזה והמראיינת מס' 1 במדינה, נישאה לגידעון לוי, מזכיר מערכת הארץ.

ראש-הממשלה עם הזוג מישפחה ירושלמית ומישפחה ייקית

שרית עם מיכאלו מראיינת מס' 1

בלידות המערבית הנצורה כדי להיפגש עם יאסר ערפאת, והשתתפה כראוי, אחד הנוכחים בפגישה, ששמע כי שרית פגרה, הציע או בצחוק לחתן אותה עם ערפאת, שהוא רווק, וכך לשם קץ למילחמה. זה רק מוכיח כי גם בכיירות העדיפו פתרונות יותר קונבנציונאליים.